

Forslag

til

Lov om ændring af kildeskatteloven

(Håndtering af A-skat m.v. i forbindelse med udbetaling fra feriegarantiordninger m.v. og udskydelse af ikrafttrædelsestidspunktet for den digitale logbog)

§ 1

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 1583 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 83, stk. 1, 1. pkt., ændres ”og arbejdsmarkedsbidrag til det offentlige” til: ”, arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle lønindeholdte beløb efter reglerne i § 10 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige”.

2. § 83, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

”Stk. 2. Når A-indkomst udbetales gennem en feriegarantiordning eller en kollektivt aftalt garanti for uforrentet opsparingsordning (fritvalgsordning) eller søgnehelligdagsordning, påhviler det den, der skulle have foretaget indeholdelse, såfremt udbetalingen ikke var foretaget gennem den pågældende ordning, at indbetale den A-skat og det arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle lønindeholdte beløb efter reglerne i § 10 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, som fratrækkes inden udbetalingen gennem den pågældende ordning. Reglerne om indeholdelse finder herved anvendelse i det omfang, de efter deres indhold er forenelige med 1. pkt.

Stk. 3. I forhold til indkomstmottageren træder det beløb, som Lønmodtagernes Garantifond fratrækker efter § 2, stk. 1, 2. pkt., i lov om Lønmodtagernes Garantifond, og beløb, som fratrækkes inden udbetalingen gennem en feriegarantiordning eller en kollektivt aftalt garanti for uforrentet opsparingsordning (fritvalgsordning) eller søgnehelligdagsordning efter stk. 2, i stedet for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle lønindeholdte beløb af indkomsten.”

§ 2

I lov nr. 1430 af 5. december 2018 om ændring af kildeskatteloven og forskellige andre love (Initiativer mod sort arbejde m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 9, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Skatteministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for §§ 1, 2, 7 og 8.”

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2020, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 2 træder i kraft den 30. juni 2020.

*Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger*

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Fra september 2020 indføres et nyt feriesystem med samtidighedsferie, hvor lønmodtagere optjener og afholder deres ferie over samme periode, jf. aftalen om en ny ferielov, som den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Konservative) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti indgik den 31. oktober 2017. Det var en del af aftalen om en ny ferielov, at feriepenge omfattet af feriegarantiordninger skal beskattes på samme måde som løn under ferie. Lovforslaget har til formål at skabe klarhed over håndteringen af beløb vedrørende A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle lønindeholdte beløb i forbindelse med udbetaling af feriegodtgørelse fra feriegarantiordninger.

Derudover indeholder lovforslaget et initiativ om udskydelse af ikrafttrædelsestidspunktet for den digitale logbog. Den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti indgik i september 2017 aftalen ”Styrket indsats mod sort arbejde”. Et af initiativerne i aftalen omhandler en digitalisering af logbogen. Af hensyn til at kunne tilvejebringe en hensigtsmæssig systemunderstøttelse af den digitale logbog foreslås det, at ikrafttrædelsestidspunktet kan udskydes, idet skatteministeren bemyndiges til at fastsætte ikrafttrædelsestidspunktet for reglerne for den digitale logbog.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Håndteringen af beløb vedrørende A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle lønindeholdte beløb ved udbetaling af feriegodtgørelse fra feriegarantiordninger m.v.

2.1.1. Gældende ret

Fra september 2020 indføres et nyt feriesystem med samtidighedsferie, hvor lønmodtagere optjener og afholder deres ferie over samme periode, jf. aftalen om en ny ferielov, som den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Konservative) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti indgik den 31. oktober 2017. Den samlede overgang til samtidighedsferie bygger på Betænkning 1568/2017 afgivet af Beskæftigelsesministeriets Ferielovsudvalg. Den nye lov om ferie (herefter ferieloven) betyder, at nye på arbejdsmarkedet kan afholde betalt ferie allerede det første år af deres ansættelse. Samtidighedsferie indføres fra den 1. september 2020.

Arbejdsmarkedets parter har i vidt omfang benyttet sig af adgangen i den hidtidige ferielov til at fravige kravet om, at feriegodtgørelse skal indbetales af virksomheden til FerieKonto. Dette er sket via kollektivt aftalte feriegarantiordninger, som medfører, at feriegodtgørelsen først udbetales direkte af virksomheden til lønmodtageren i takt med, at denne holder sin ferie. Muligheden for sådanne kollektive aftaler og kravet til garantien er videreført i den nye ferielov.

Det var en del af aftalen om en ny ferielov, at A-skat m.v. af feriegodtgørelse omfattet af feriegarantiordninger skal indeholdes og afregnes på samme måde som løn under ferie. Dette er indarbejdet i kildeskatteteknologiens § 20, jf. bekendtgørelse nr. 1451 af 6. december 2018 om ændring af bekendtgørelse om kildeskat. Ændringen har virkning fra 1. september 2020. Hvor de pågældende arbejdsgivere hidtil løbende har afregnet A-skat og arbejdsmarkedsbidrag af

feriegodtgørelse til Skatteforvaltningen, vil arbejdsgiverne efter denne ændring først skulle afregne A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle lønindeholdte beløb af feriegodtgørelsen, når lønmodtageren holder ferie.

Den nye ferielovs § 3, stk. 4, stiller som krav til en feriegarantiordning, at der pr. lønmodtager omfattes af overenskomsten stilles garanti for mindst 1 års feriegodtgørelse efter fradrag af skat og arbejdsmarkedsbidrag. Garantien skal til enhver tid kunne dække det aktuelle antal lønmodtageres krav på feriegodtgørelse. Den kollektive overenskomst skal være indgået af de mest repræsentative arbejdsmarkedsparter i Danmark eller på arbejdsgiverside af en enkelt virksomhed. Feriegarantiordningerne administreres af arbejdsgiverforeningerne, og det vil således være arbejdsgiverforeningerne der som led i administrationen af feriegarantiordningerne forestår udbetalingerne, når garantien udløses.

Garantien skal sikre, at en lønmodtager modtager feriegodtgørelse, når lønmodtageren holder ferie. Garantien for feriegodtgørelsen stilles typisk enten gennem medlemskab af en arbejdsgiverorganisation, men kan også ske i form af en bankgaranti. Garantien stilles over for vedkommende lønmodtagerorganisation, så f.eks. vedkommende arbejdsgiverorganisations garantiforpligtelse udløses, hvis virksomheden ikke betaler feriegodtgørelse til lønmodtageren. Arbejdsgiverorganisationen afregner nettoferiegodtgørelse direkte til lønmodtageren. Hyppigst sker dette på baggrund af virksomhedens konkurs, men kan også ske, hvis virksomheden af andre grunde ikke betaler feriegodtgørelsen. En række kollektive overenskomster har tillige en tilsvarende garanti for lønmodtagerens opsparede midler til søgnehelligdagsbetaling og fritvalgsordninger. Efter § 20, stk. 5 og 6, i bekendtgørelse om kildeskat, beskattes udbetaling fra sådanne ordninger også på udbetalingstidspunktet.

Det er efter gældende ret uklart, om det er arbejdsgiveren eller garantiordningerne, der hæfter for den A-skat, det arbejdsmarkedsbidrag, og det eventuelle lønindeholdte beløb, som skulle være indeholdt, hvis arbejdsgiveren havde udbetalt feriegodtgørelsen.

2.1.2. Den foreslåede ordning

Feriegarantiordninger skal sikre, at en lønmodtagers feriegodtgørelse er til stede, når lønmodtageren holder ferie.

Hidtil har arbejdsgivere løbende skullet afregne A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle lønindeholdte beløb af feriegodtgørelse i takt med, at feriegodtgørelsen optjenes. Derved har feriegarantiordningerne alene skullet håndtere en eventuel udbetaling af en nettoferiegodtgørelse til lønmodtageren.

Når arbejdsgiverne efter ændringen af bekendtgørelse om kildeskat først vil skulle afregne A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle lønindeholdte beløb af feriegodtgørelse, når lønmodtageren holder ferie, vil der i situationer, hvor feriegarantiforpligtelsen udløses, således fremover være ubetalt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle lønindeholdte beløb af den dækkede feriegodtgørelse. Tilsvarende gør sig gældende i relation til garanti for lønmodtagerens opsparede midler til søgnehelligdagsbetaling og fritvalgsordninger.

Det foreslås som følge heraf, at når feriegarantiforpligtelsen udløses, vil der skulle beregnes A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle lønindeholdte beløb vedrørende den udbetalte feriegodtgørelse. Det er den arbejdsgiverforening, der i praksis administrerer den pågældende feriegarantiordning,

der vil skulle foretage beregningen. Det vil herefter være arbejdsgiveren, som hæfter for disse beløb over for det offentlige. Efter § 1 i skatteindberetningsloven vil de beregnede beløb endvidere skulle indberettes. Tilsvarende foreslås at skulle gælde i relation til garanti for lønmodtagerens opsparede midler til søgnehelligdagsbetaling og fritvalgsordninger.

Forslaget skaber klarhed på området og bevirker, at arbejdsgiveren og lønmodtageren stilles, som hvis feriegodtgørelsen m.v. var udbetalt af arbejdsgiveren. Det vil sige, at arbejdsgiveren hæfter for A-skatten m.v., og at lønmodtageren får udbetalt nettoferiegodtgørelsen og stilles, som om arbejdsgiveren havde indeholdt A-skatten m.v.

2.2. Udskydelse af ikrafttrædelsestidspunktet for den digitale logbog

2.2.1. Gældende ret

Efter kildeskattelovens § 86 A, stk. 1, kan Skatteforvaltningen pålægge arbejdsgivere at foretage daglig registrering af oplysninger om ansatte i en (fysisk) logbog. Beskæftigelsesministeren har i medfør af § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. fastsat nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal fremgå af logbogen. Registreringerne i logbogen skal være fortløbende dateret og for hver af de beskæftigede indeholde oplysninger om dato, navn og cpr-nummer, hvilken løn der udbetales, og start- og forventet sluttidspunkt for arbejdet den pågældende dag, jf. § 12 i bekendtgørelse nr. 983 af 29. juni 2016 om tilsynet med de anerkendte arbejdsløshedskassers administration.

Den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti indgik i september 2017 aftalen ”Styrket indsats mod sort arbejde”. Et af initiativerne i denne aftale omhandler digitalisering af logbogen.

Den digitale logbog skal efter disse regler føres elektronisk i indkomstregisteret. Initiativ træder i kraft den 1. juli 2020.

2.2.2. Den foreslåede ordning

Ved gennemførelsen af lov nr. 1430 af 5. december 2018, der udmønter initiativet om den digitale logbog, var det forudsat, at den digitale logbog skulle gøres til en del af indkomstregisteret, og at arbejdsgiveres registrering af oplysninger i relation til den digitale logbog skulle ske i indkomstregisteret. Det har imidlertid vist sig ganske vanskeligt at gennemføre initiativet i regi af indkomstregisteret.

Det foreslås derfor at bemyndige skatteministeren til at sætte initiativet i kraft, når der foreligger en endelig afklaring af, hvilke systemer der mest hensigtsmæssigt vil kunne understøtte den digitale logbog.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1 Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser for det offentlige.

3.2 Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ingen implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget følger principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vil ikke have nævneværdige konsekvenser for erhvervslivet. [Her indsættes vurderingen fra Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering]

Det vurderes, at principperne for agil erhvervsrettet regulering ikke er relevante for lovforslaget.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget indeholder ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 30. januar 2020 til den 13. februar 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, CEPOS, Cevea, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Datatilsynet, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering, Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, FSR - danske revisorer, Justitia, KL, Kraka, Landskatteretten, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør "Ingen")	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør "Ingen")
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	

Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering	JA	NEJ X
---	----	----------

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Når A-indkomst udbetales gennem Lønmodtagernes Garantifond, påhviler det efter kildeskattelovens § 83, stk. 1, den, der skulle have foretaget indeholdelse, såfremt udbetalingen ikke var foretaget af Lønmodtagernes Garantifond, at indbetale den A-skat og det arbejdsmarkedsbidrag til det offentlige, som Lønmodtagernes Garantifond efter § 2, stk. 1, 2. pkt., i lov om Lønmodtagernes Garantifond fratrækker forinden udbetalingen.

I lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås det, at også eventuelle lønindeholdte beløb efter reglerne i § 10 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige vil skulle fratrækkes, forinden Lønmodtagernes Garantifond foretager udbetaling af feriegodtgørelse, og at arbejdsgiveren hæfter for beløbene.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med, at Skatteforvaltningen har mulighed for at foretage lønindeholdelse hos skyldnere, som ikke betaler deres gæld inden for en nærmere angivet betalingsfrist. Lønindeholdelse foretages i praksis ved, at Skatteforvaltningen forhøjer trækprocenten på skyldnerens skattekort, hvorved skyldneren får udbetalt mindre i løn eller dagpenge m.v., end skyldneren eller skulle have haft. Det lønindeholdte beløb benytter Skatteforvaltningen til at afdrage på skyldneres gæld.

I forbindelse med udbetaling af A-indkomst skal den indeholdelsespligtige – typisk en arbejdsgiver – indeholde og indberette A-skat m.v., som beregnes på grundlag af skattekortoplysningerne for den skattepligtige. Skattekortet indeholder oplysninger om trækprocent og fradrag. Da skattekortet indeholder en samlet trækprocent, vil den indeholdelsespligtige ikke kunne adskille den del af trækprocenten, der knytter sig til den egentlige afregning af A-skat m.v., og den del af trækprocenten, der knytter sig til en eventuelle lønindeholdelse.

Lønmodtageren, dagpengemodtageren m.v., dvs. skyldneren, vil i forhold til restanceinddrivelsesmyndigheden blive frigjort fra betaling af beløb, der er indeholdt i indkomsten. Det gælder også i de tilfælde, hvor den indeholdelsespligtige ikke afregner beløbet, og uanset om Skatteforvaltningen har mulighed for at inddrive beløbet hos den indeholdelsespligtige. Har den indeholdelsespligtige indeholdt beløbet, skal det altså afskrives på skyldnerens restance, uanset om der sker afregning eller ej.

Beløb, som den indeholdelsespligtige ikke indeholder, hæfter den indeholdelsespligtige umiddelbart for, medmindre den indeholdelsespligtige kan godtgøre, at der ikke er udvist forsømmelighed, jf. kildeskattelovens § 69, stk. 1. Samtidig vil lønmodtageren, dagpengemodtageren m.v. ikke være frigjort for betaling af eventuelle ikke indeholdte beløb, idet lønmodtageren, dagpengemodtageren m.v. hæfter for det beløb, der skulle have været indeholdt efter kildeskattelovens § 68.

Der er således tale om en præcisering af, at det beløb, der skal fratrækkes forinden udbetaling af feriegodtgørelse, og som træder i stedet for A-skat m.v., også omfatter eventuelle lønindeholdte beløb efter inddrivelseslovens § 10.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen er udtryk for en præcisering af, at Lønmodtagernes Garantifond heller ikke hæfter for eventuelle lønindeholdte beløb, som arbejdsgiveren retligt skulle have opkrævet, indberettet og indbetalt, hvis ikke garantiordningen var blevet udløst.

Til nr. 2

Når A-indkomst udbetales gennem Lønmodtagernes Garantifond, påhviler det efter kildeskatlovens § 83, stk. 1, den, der skulle have foretaget indeholdelse, såfremt udbetalingen ikke var foretaget af Lønmodtagernes Garantifond at indbetale den A-skat og det arbejdsmarkedsbidrag til det offentlige, som Lønmodtagernes Garantifond efter § 2, stk. 1, 2. pkt., i lov om Lønmodtagernes Garantifond fratrækker forinden udbetalingen.

En tilsvarende ordning findes ikke for feriegarantiordninger og kollektivt aftalt garantier for uforrentet opsparingsordninger (fritvalgsordninger) eller søgnehelligdagsordninger.

Formålet med feriegarantiordninger er at sikre lønmodtageres krav på feriegodtgørelse i tilfælde af arbejdsgivers eventuelle konkurs, død, likvidation eller ophør af virksomhed, hvis arbejdsgiveren ikke selv kan betale kravet.

En aftalt fritvalgsordning indebærer, at lønmodtageren kan opspare en del af sin løn på en særlig konto og senere efter eget valg få den udbetalt som f.eks. løn eller overført til pension. En søgnehelligdagsbetaling (S/H-ordning) skal dække løn, som lønmodtageren ikke ellers ville få på søgnehelligdage, hvor der ikke arbejdes. Udbetales saldoen i S/H-ordningen ikke, f.eks. fordi der lige i det år ikke er så mange søgnehelligdage i året, udbetales saldoen til lønmodtageren, f.eks. en gang om året og eventuelt sammen med feriepenge. I begge ordninger ligger pengene uforrentet hos arbejdsgiveren. Det er ikke alle overenskomster, hvor arbejdsgiverforeningen garanterer for søgnehelligdagsopsparing eller opsparing på en fritvalgsordning, men det er ofte forekommende.

Som følge af ændringen af bekendtgørelse om kildeskat, jf. bekendtgørelse nr. 1451 af 6. december 2018 om ændring af bekendtgørelse om kildeskat, vil arbejdsgivere først skulle indberette og indbetale A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle lønindeholdte beløb af feriegodtgørelse, når lønmodtageren holder ferie. I de situationer, hvor feriegarantioplygtelsen udløses, vil der således altid være ubetalt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle lønindeholdte beløb af den dækkede feriegodtgørelse. Dette har virkning fra 1. september 2020. Det har hidtil ikke været tilfældet, idet arbejdsgiveren har skullet afregne A-skat og arbejdsmarkedsbidrag af feriegodtgørelse løbende i takt med, at feriegodtgørelsen blev optjent. Feriegarantiordningerne ville således efter ændringen af bekendtgørelse om kildeskat principielt være forpligtet til at beregne, indberette og indbetale A-skat m.v. i forbindelse med udbetaling af feriegodtgørelse, som er A-indkomst.

Efter § 20, stk. 5 og 6, i bekendtgørelse om kildeskat, beskattes udbetaling fra garanti for lønmodtagerens opsparede midler til søgnehelligdagsbetaling og fritvalgsordninger også på udbetalingstidspunktet. En tilsvarende problemstilling knytter sig således til disse garantiordninger.

Det er i praksis arbejdsgiverforeningerne, der administrerer de pågældende ordninger.

Som følge heraf foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 2, at der i kildeskattelovens § 83, stk. 2, indsættes en bestemmelse, som svarer til den gældende bestemmelse om udbetaling af feriegodtgørelse fra Lønmodtagernes Garantifond.

Det foreslås således, at det, når der udbetales A-indkomst (feriegodtgørelse) gennem en feriegarantiordning eller en kollektivt aftalt garanti for uforrentet opsparingsordning (fritvalgsordning) eller søgnehelligdagsordning, påhviler den, der skulle have foretaget indeholdelse, hvis udbetalingen ikke var foretaget gennem den pågældende ordning, at indbetale den A-skat og det arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle lønindeholdte beløb efter inddrivelseslovens § 10 til det offentlige, som fratrækkes inden udbetalingen gennem den pågældende ordning. Reglerne om indeholdelse finder herved anvendelse i det omfang, de efter deres indhold er forenelige med foranstående.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at feriegarantiordninger m.v. under samme vilkår og betingelser som Lønmodtagernes Garantifond ikke vil hæfte for den A-skat, det arbejdsmarkedsbidrag eller det eventuelle lønindeholdte beløb, som arbejdsgiveren retligt skulle have opkrævet, indberettet og indbetalt, hvis ikke garantiordningen var blevet udløst. Det er således arbejdsgiveren, som pålægges hæftelsen for disse beløb. Bestemmelsen medfører også, at den arbejdsgiverforening, der administrerer den pågældende garantiordning, i samme omfang som Lønmodtagernes Garantifond vil skulle indberette en række nærmere definerede oplysninger i forbindelse med udbetaling af A-indkomst (feriegodtgørelse), herunder oplysning om, hvilken arbejdsgiver der retteligt burde have indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle lønindeholdte beløb, hvis ikke garantiordningen var blevet udløst. Dette følger af skatteindberetningslovens § 1.

Derudover foreslås det, at det beløb, som Lønmodtagernes Garantifond vil skulle fratække efter § 2, stk. 1, 2. pkt., i lov om Lønmodtagernes Garantifond, og beløb, som fratrækkes inden udbetaling gennem en feriegarantiordning eller en kollektivt aftalt garanti for uforrentet opsparingsordning (fritvalgsordning) eller søgnehelligdagsordning efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 83, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, i forhold til indkomstmotageren, vil skulle træde i stedet for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle lønindeholdte beløb af indkomsten, så lønmodtageren i forbindelse med årsopgørelsen vil blive godskrevet indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, henholdsvis få afskrevet det lønindeholdte beløb på vedkommendes gæld.

Efter den foreslåede bestemmelse vil lønmodtageren skulle godskrives den del af kravet, som arbejdsgiveren skulle have indeholdt som A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle lønindeholdte beløb af indkomsten.

Den foreslåede bestemmelse er delvist en videreførelse af gældende ret, dog med den ændring, at beløb, som fratrækkes inden udbetalinger gennem feriegarantiordninger m.v. fratækker, i forhold til lønmodtageren vil skulle træde i stedet for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle lønindeholdte beløb af indkomsten.

Efter den foreslåede ændring vil beløb, der fratrækkes fra henholdsvis Lønmodtagernes Garantifond og gennem feriegarantiordninger m.v. i forbindelse med udbetaling af feriegodtgørelse m.v., skulle træde i stedet for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle lønindeholdte beløb, og beløbene vil skulle godskrives lønmodtageren i forbindelse med årsopgørelsen. Derved sikres lønmodtageren

samme retsstilling, uanset om en feriegodtgørelse dækkes af Lønmodtagernes Garantifond eller af en feriegarantiordning, eller om der er tale om en udbetaling gennem en kollektivt aftalt garanti for uforrentet opsparingsordning (fritvalgsordning) eller søgnehelligdagsordning.

Lønmodtageren hæfter således ikke efter kildeskattelovens § 68 for indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle lønindeholdte beløb, som Lønmodtagernes Garantifond eller feriegarantiordningerne m.v. har beregnet. Tilsvarende gælder i relation til kildeskattelovens § 75 om strafansvar for den, der lader sig udbetale A-indkomst velvidende, at der ikke er indeholdt A-skat m.v. af indkomsten. Lønmodtageren vil således ikke kunne ifalde strafansvar efter kildeskattelovens § 75, når feriegarantiordningen m.v. har fratrukket A-skat m.v. inden udbetalingen.

Skatteforvaltningens krav på A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle lønindeholdte beløb er i det hele stillet på samme måde, som hvis udbetalingen til lønmodtageren ikke var foretaget af henholdsvis Lønmodtagernes Garantifond eller gennem en feriegarantiordning m.v., men på sædvanlig vis af arbejdsgiveren.

Samlet set medfører de foreslåede bestemmelser i kildeskattelovens § 83 til, at arbejdsgiveren og lønmodtageren stilles, som hvis feriegodtgørelsen m.v. var udbetalt af arbejdsgiveren. Det vil sige, at arbejdsgiveren hæfter for A-skatten m.v., og at lønmodtageren får udbetalt nettoferiegodtgørelsen og stilles, som om arbejdsgiveren havde indeholdt A-skatten m.v.

Til § 2

Det foreslås at nyaffatte § 9, stk. 2, i lov nr. 1430 af 5. december 2018 om ændring af kildeskatteloven og forskellige andre love (Initiativer mod sort arbejde m.v.). Det foreslås således, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte ikrafttrædelsestidspunktet for lovens §§ 1, 2, 7 og 8.

Efter kildeskattelovens § 86 A, stk. 1, kan Skatteforvaltningen pålægge arbejdsgivere at foretage daglig registrering af oplysninger om ansatte i en logbog. Beskæftigelsesministeren har i medfør af § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. fastsat nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal fremgå af logbogen. Registreringerne i logbogen skal være fortløbende dateret og for hver af de beskæftigede indeholde oplysninger om dato, navn og cpr-nummer, hvilken løn der udbetales, og start- og forventet sluttidspunkt for arbejdet den pågældende dag, jf. § 12 i bekendtgørelse nr. 983 af 29. juni 2016 om tilsynet med de anerkendte arbejdsløsheds-kassers administration.

En logbog skal efter gældende ret på begæring forevises de ovennævnte myndigheder til brug for kontrol, jf. kildeskattelovens § 86 A, stk. 2, uanset hvilken af ovennævnte myndigheder pålægget er udstedt af.

Ved lov nr. 1430 af 5. december 2018 blev der indført bestemmelser, hvorefter Skatteforvaltningen, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR) og kommunerne skal kunne pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig digital registrering af oplysninger (logbog) om de personer, der er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver. At arbejdsgivere skal kunne pålægges at foretage en digital registrering af oplysninger om de personer, der er beskæftiget hos arbejdsgiveren, betyder, at logbogen vil skulle gøres digital.

Ved vedtagelsen af loven, der udmønter initiativet om den digitale logbog, var det forudsat, at den

digitale logbog skulle gøres til en del af indkomstregisteret, og at arbejdsgiveres registrering af oplysninger i relation til den digitale logbog skulle ske i indkomstregisteret, og at dette skulle træde i kraft den 1. juli 2020. Det har imidlertid vist sig ganske vanskeligt at gennemføre initiativet i regi af indkomstregisteret.

Den i lovforslagets § 2 foreslåede bestemmelse om at ændre ikrafttrædelsestidspunktet for den digitale logbog til en bemyndigelse til skatteministeren til at sætte initiativet i kraft er nødvendig, da der ikke foreligger en endelig afklaring af, hvilke systemer der mest hensigtsmæssigt vil kunne understøtte den digitale logbog.

Når den endelige afklaring heraf foreligger, herunder omfanget af nødvendig systemudvikling og -tilpasning, vil skatteministeren kunne fastsætte ikrafttrædelsestidspunktet for de omhandlede bestemmelser. En bemyndigelse til skatteministeren vil således betyde, at Skatteforvaltningen får den nødvendige tid til at foretage såvel den endelige afklaring i forhold til den systemmæssige understøttelse af den digitale logbog som den egentlige systemudvikling og -tilpasning.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2020, jf. dog *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 1*, at § 2 træder i kraft den 30. juni 2020. Det skyldes, at § 2 affatter § 9, *stk. 2*, i lov nr. 1430 af 5. december 2018, der er en ikrafttrædelsesbestemmelse om, at dele af lov nr. 1430 af 5. december 2018 træder i kraft den 1. juli 2020, dvs. samtidig med nærværende lov. For at undgå tvivl er det derfor nødvendigt, at § 2 træder i kraft, før § 9, *stk. 2*, der sætter lov nr. 1430 af 5. december 2018 i kraft den 1. juli 2020, finder anvendelse.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 1583 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

§ 83. Når A-indkomst udbetales gennem Lønmodtagernes Garantifond, påhviler det den, der skulle have foretaget indeholdelse, såfremt udbetalingen ikke var foretaget af fonden, at indbetale som A-skat og arbejdsmarkedsbidrag til det offentlige det beløb, som fonden efter § 2, stk. 1, 2. pkt. i loven om Lønmodtagernes Garantifond fratrækker forinden udbetalingen. Reglerne om indeholdelse finder herved anvendelse i det omfang, de efter deres indhold er forenelige med foranstående.
Stk. 2. I forhold til indkomstmodtageren træder det beløb, som fonden fratrækker efter § 2, stk. 1, 2. pkt., i lov om Lønmodtagernes Garantifond, i stedet for A-skat og arbejdsmarkedsbidrag af indkomsten.

1. I § 83, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres ”og arbejdsmarkedsbidrag til det offentlige” til: ”, arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle lønindeholdte beløb efter reglerne i § 10 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige”.

2. § 83, *stk. 2*, ophæves, og i stedet indsættes:
”*Stk. 2.* Når A-indkomst udbetales gennem en feriegarantiordning eller en kollektivt aftalt garanti for uforrentet opsparingsordning (fritvalgsordning) eller søgnehelligdagsordning, påhviler det den, der skulle have foretaget indeholdelse, såfremt udbetalingen ikke var foretaget gennem den pågældende ordning, at indbetale den A-skat og det arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle lønindeholdte beløb efter reglerne i § 10 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, som fratrækkes inden udbetaling gennem den pågældende ordning. Reglerne om indeholdelse finder herved anvendelse i det omfang, de efter deres indhold er forenelige med 1. pkt.
Stk. 3. I forhold til indkomstmodtageren træder det beløb, som Lønmodtagernes Garantifond fratrækker efter § 2, stk. 1, 2. pkt., i lov om Lønmodtagernes Garantifond og beløb, som fratrækkes inden udbetaling gennem en feriegarantiordning eller en kollektivt aftalt garanti for uforrentet opsparingsordning

(fritvalgsordning) eller søgnehelligdagsordning efter stk. 2, i stedet for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle lønindeholdte beløb af indkomsten.”

§ 2

I lov nr. 1430 af 5. december 2018 om ændring af kildeskatteloven og forskellige andre love (Initiativer mod sort arbejde m.v.) foretages følgende ændring:

§ 9. ---

Stk. 2. §§ 1, 2, 7 og 8 træder i kraft den 1. juli 2020.

1. § 9, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Skatteministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for §§ 1, 2, 7 og 8.”